

【Landbrugsministeren.】

demokratiets, det radikale Venstres og det konservative Folkepartis, for den Villie til Forhandling, de Herrer har udtalt her fra denne Plads. Jeg skal for mit Vedkommende sige, at jeg er meget villig til at gaa ind i en Forhandling, og er klar over, at man ikke kan opnaa et Resultat paa dette meget vigtige Omraade, uden at man er villig til at forhandle paa de forskellige Punkter. Jeg er ogsaa enig i, at det vilde være ønskeligt, om man nu snart efter saa mange Aars Forhandlinger kunde opnaa et Resultat.

Ordføreren for Partiet Venstre var ikke saa velvillig i sine Udtalelser og udtrykte egentlig ikke nogen Villie til Forhandling. I det hele taget, naar et Forslags Hovedformaal er at give Kommunerne det mest uindskrænkede kommunale Selvstyre — altsaa i dette Tilfælde med Hensyn til, hvorledes man ønsker det Kød kontrolleret, som spises i Kommunen —, gaar Venstre imod; det er efterhaanden blevet naturligt for Partiet Venstre at være daglige Modstandere, kan man næsten sige, at det kommunale Selvstyre.

Om Husmandsforeningernes Stilling vil jeg gerne sige, at det Forslag, der blev stillet Husmandsforeningerne i sin Tid for at faa en Udtalelse fra dem om, hvorledes de ser paa Sagen, jo ikke er det Forslag, der nu foreligger, idet der netop er taget Hensyn til de Ønsker, der fra Husmandsforeningernes Side blev fremsat, ikke mindst ved Bestemmelsen i § 2, Stk. 2 b., som gaar ud paa, at de private Slagtehusse faar den samme Ret til at sælge Kød i § 1-Kommuner, naar de underkaster sig de samme Vilkaar som de offentlige Slagtehusse.

Med disse Ord skal jeg takke for de velvillige Udtalelser og udtale Haab om, at det i det Udvalg, som jeg forstaaer vil blive nedsat om Forslaget, skal lykkes os at opnaa et Resultat.

Hedelund: Naar det ærede Medlem Hr. Steen mener, at der ikke er nogen større Forskel mellem det Forslag, der forrige Aar blev vedtaget i Landstinget, og det Forslag, som foreligger her, maa jeg udtale, at jeg er ganske uenig med det ærede Medlem i saa Henseende, idet jeg mener, at der er en absolut Forskel. Det, der er Kardinalpunktet i det hele, det, hvorom Uenigheden drejer sig, er til syvende og sidst Spørgsmaalet om § 1- og § 2-Kommunernes Ligestilling, og dær er Forholdet det, at ved den Affattelse, Lands-

tinget har givet Forslaget, er denne Ligestilling opretholdt, hvorimod den ikke er det ved det Forslag, der foreligger i dette høje Ting. Derfor vil Gennemførelsen af Landstingets Forslag betyde en fortsat naturlig Udvikling af den Linie, som vi har bevæget os paa i de 20 Aar, og som jeg forstod paa det ærede Medlem, at han i og for sig var meget tilfreds med, hvorimod en Gennemførelse af Ministerens Forslag, som det foreligger her, ganske givet vil føre til en Udvikling af § 1-Kommunerne paa Bekostning af § 2-Kommunerne, og dette vil igen føre til en Fordyrelse af vor Kødkontrol herhjemme.

Jeg pegede paa det i Gaar, og det er fra forskellige Sider under tidligere Forhandlinger indrømmet, at det er rigtigt, at en Udvikling af § 1-Kommunerne paa § 2-Kommunernes Bekostning vil betyde en Fordyrelse, og jeg vil hævde, at det vil blive en meget stor Udgift, der vil komme til at ramme Producenterne, Landbrugets Udøvere. Jeg vil gentage, hvad jeg sagde i Gaar, at i en Tid, hvor Værdien af Kvæget er kommet saa langt ned, da taaler man ingen yderligere Fordyrelse af Produktionsomkostningerne. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Ulrich i hans Udtalelse om, at det, vi skal tilsigte, er en sanitær forsvarlig Ordning; og jeg har ogsaa den Opfattelse, at de tre Partier tidligere har staaet enige om, at den Ordning, vi har nu, den Lov, under hvilken vi arbejder, virkelig byder en sanitær forsvarlig Ordning.

Endelig skal jeg sige til den højt-ærede Minister, at naar Ministeren begyndte med at udtale, at jeg under min Tale i Gaar ikke gav Udtryk for nogen som helst Forhandlingsvillie, saa er dette ganske urigtigt, idet jeg udtrykkeligt fremhævede, at mit Parti her i dette Ting var villigt til at gaa ind i en Forhandling, hvorved vi fik gennemført de samme Ændringer, som blev gennemført i det høje Landsting. Vi er villige til en Forhandling om hele Spørgsmaalet, men jeg gentager, at det, vi staaer fast paa, og med Hensyn til hvilket vi ikke lader os rokke, er vort Standpunkt med Hensyn til § 1-Kommunernes og § 2-Kommunernes Ligestilling.

Naar den højtærede Minister vil paa-staa, at han har imødekommet Husmændenes Ønsker i saa Henseende, som var fremsat i den Skrivelse, jeg citerede i Gaar, saa er dette ganske urigtigt, for det, man fra Husmandsforeningernes Side fremhævede som det absolut nødvendige, var, at